

«ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ
τὸν τύπον τῶν ἥλων... οὐ μὴ πιστεύσω»

● Του Ανδρέα Πιτσιλλίδη

Διευθυντή Εκκλησιαστικής Διακονίας Ιεράς Μητροπόλεως Κύκκου και Τηλλυρίας

Ατίθασα άκομπος ο Θωμάς. Θέλει την εμπειρική πιστοποίηση, επιζητεί αξεδίψαστα απόδειξη. Μετά το δυσάγγελο μήνυμα της σταύρωσης του Ιησού, οι μαθητές εγκλείονται «διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων». Το καινοδιαθηκικό κείμενο μας αφηγείται τα γεγονότα, όπως πάντα, με αφτιασίδωτη ειλικρίνεια. Κι όμως, αυτό το ψυχογράφημα των έκδηλων αδυναμιών των αποστόλων τελικά μεταφέρει στους αιώνες το μήνυμα ότι το βιβλικό κείμενο δεν είναι προπαγανδιστικό, αλλά απόφια μαρτυρία αυτήκων και αυτοπτών μαρτύρων.

As κοντοσταθούμε λίγο στον Θωμά. Αν προσεγγίσει κανείς επιδερμικά το εναγώνιο αίτημά του για ψηλάφηση της Ανάστασης, αναμφίβολα θα το ἔλεγε κανείς εκτρωματική βλασφημία. Κι όμως ο άνθρωπος ανέκαθεν ζητούσε για όλα αποδεικτική εγκυρότητα, κάθε

λογής βεβαιότητα. Είναι, φαίνεται, στις κατασκευαστικές μας προδιαγραφές (συγχωρέστε μου την αδόκιμη ίσως λεκτική διατύπωση) να είμαστε ασυμφιλίωτα διεκδικητικοί στην κατάκτηση της αλήθειας και της γνώσης.

Κι εδώ έρχομαι σε ένα δεύτερο συμπέρασμα από το αλάξευτο χρυσωρυχείο του εὐαγγελίου. Έχουμε στα χέρια μας οι απαιτητικοί, κι εμείς ακόμα που διακρινόμαστε από επιστημονικές απαιτήσεις απόδειξης, χειροπιαστά και αδιαφιλονίκητα τεκμήρια της Ανάστασης του Χριστού. Όπως έγραψε ο Σοφοκλής, «οὐδὲν ἔρπει ψεῦδος εἰς γῆρας χρόνου». Κανένα ψέμα δεν προφταίνει να γεράσει. Η Ανάσταση έχει συντελεστεί μέσα στην ιστορία. Και έχει αφήσει στο διάβα της ανιχνεύσιμα αποτυπώματα. Σαν ιαχή νίκης της Ζωής απέναντι στον θάνατο επιδεδσπόζει σε κάθε νέφος αγνωσίας, διαπυρσεύοντας το αληθινό στους ανθρώπους Φως. ■